

На мікрорівні, тобто відносно фірми, компанії, підприємства, інформаційна стратегія найчастіше інтерпретується як складова бізнесової чи загальнокорпоративної стратегії [2]: інформаційна стратегія – частина бізнес-стратегії компанії, що регламентує спосіб використання компанією інформації для створення вартості у динамічному бізнес-середовищі; інформаційна стратегія – ключова підстратегія корпоративної стратегії, яка надає змогу уявити, яким чином та за допомогою якої інфраструктури інформація використовується для підтримки діяльності організації.

Висновки. Підґрунтям успішної імплементації інформаційної стратегії слугує ефективне використання інтелектуальної праці під час застосування інформаційно-комунікаційних технологій, що спираються на високотехнологічну базу, утворювану електронно-цифровим обладнанням, оснащеним відповідним програмним забезпеченням та засобами телекомунікаційного зв'язку.

Список джерел інформації

1. Рейман Л. Д. Теория и практика функционирования инфокоммуникационных рынков / Л. Д. Рейман. – М. : ОЛМА–ПРЕСС, 2002. – 320 с.
2. Гребешков О. М. Управління інформацією в сучасному бізнесі: стратегічний аспект / О. М. Гребешков [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://economica.org.ua/2009/stratinfomanagement/>

УДК 378.147.34.001.76

Р.В. Плотнікова, асист. (ХДУХТ, Харків)

С.С. Андрєєва, асист. (ХДУХТ, Харків)

Д.О. Гютюкова, асист. (ХДУХТ, Харків)

ВИКОРИСТАННЯ ДІЛОВОЇ ГРИ В РАМКАХ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ

Сьогодні у формуванні компетенцій значне місце належить різноманітним формам і методам активного навчання, що стає одним із важливих компонентів стратегії побудування якісної освіти. Слід зазначити, що під активним навчанням слід розуміти форми, методи та засоби навчання, до яких можна віднести проблемні лекції, семінари-дискусії, методи математичного моделювання, організаційно-діяльна гра, ділова гра тощо.

Одним з найбільш ефективних методів навчання є ділова гра, що являє собою організацію спільної діяльності студентів, у ході якої відтворюється предметний і соціальний зміст їх майбутньої професійної діяльності. До особливих рис ділової гри слід віднести: поведінкові комунікації, колективну та групову взаємодію, складність та взаємозалежність вирішувальних завдань, імітація реальної ситуації, багатофункціональність та оцінювання ефекту.

З огляду на систему педагогічних завдань практичної підготовки студентів важливим є коло питань, що вирішуються під час проведення ділової гри, зокрема, формування практичних умінь і навичок стосовно умов реальної професійної діяльності, формування здібностей, що забезпечують аналіз практичних ситуацій і розробку адекватних їм способів дій та формування комунікативних здібностей, що дозволяють активно брати участь у колективній діяльності.

На сьогодні виділяють такі види ділових ігор: рольові ігри, груподинамічні, плановані, групові дискусії та вивчення конкретної ситуації (кейс-стаді). При цьому як метод навчання ділова гра дозволяє:

- визначити індивідуальні та колективні особливості учасників, ступінь їхньої підготовленості до професійних вимог;
- підвищити інтерес учасників до навчального процесу;
- наочно представити реальну ситуацію, відчуті її і визначити можливі стратегії власних дій;
- вивчити складники організаційної проблеми, виявити найважливіші з них і опрацювати її комплексне поетапне розв’язання;
- набути навичок вирішення проблем в умовах, максимально наближених до реальної ситуації.

Важливим під час використання ділової гри є її організація, де доцільно виділити етапи, які є необхідними під час її проведення (рис.).

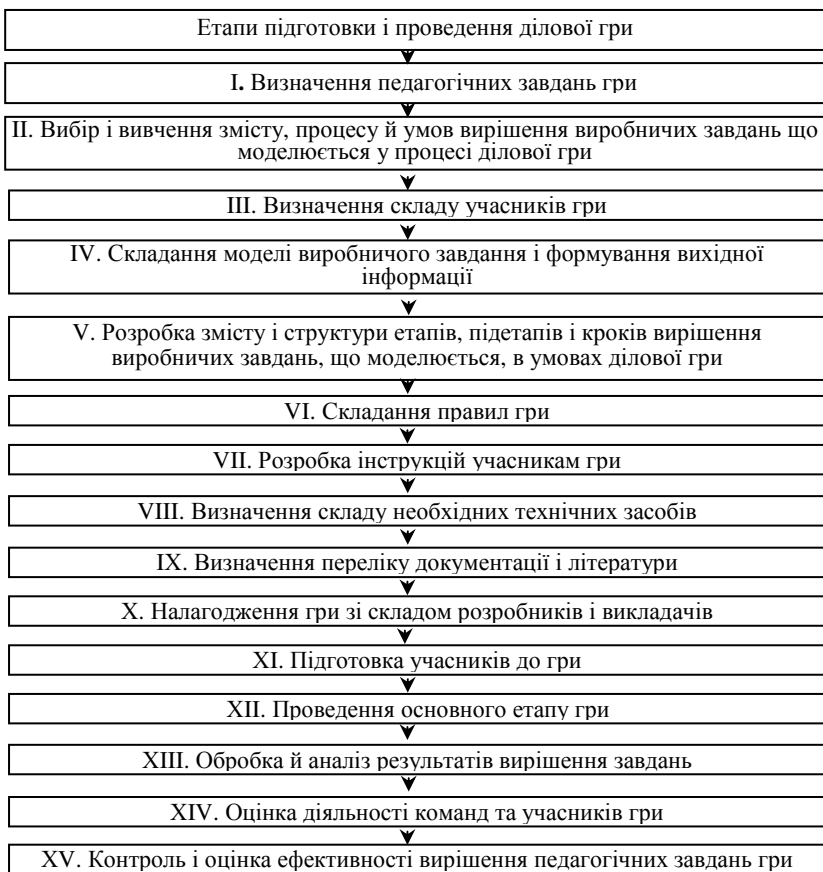

Рисунок – Етапи підготовки і проведення ділової гри

Таким чином, ділова гра як форма навчального заняття ефективно дозволяє сформувати вміння та навички практичного застосування одержаних знань студентами.